

Firenze

2022. július 4-9.

A **Storytelling for Education and Learning** című egyhetes tanártovábbképzés Firenze történelmi városrészében zajlott a Europass Teacher Academy szervezésében egy régi épület igényesen berendezett, modern tantermeiben. A képzés részét képezte egy félnapos kirándulás is Toszkána tartományban, amelynek során néhány vidéki történelmi nevezetességet ismerhettünk meg, továbbá betekintést nyerhettünk a híres toszkán szőlőgazdálkodás és bortermelés hagyományába, valamint jelenébe.

Az öt napon át zajló, napi kétszer háromórás blokkokból álló tantermi képzés technikai feltételei kitűnők voltak: interaktív tábla, internethozzáférés és a különféle szerep-, ill. drámajátékokhoz szükséges sokféle segédeszköz könnyítette a munkát.

A képzést tartató tréner felkészültsége kifogástalan volt, személyisége feltétlen megnyerő, magatartása segítőkész és barátságos. Rendkívül változatos tanári, tréneri módszerekkel tartotta, illetve vezette a foglalkozásokat, irányította a közös munkát.

A képzési program alapját és lényegét a csoport aktív tevékenysége képezte, amelyet a tréner rövid előadása vagy csupán felvezetője nyitott meg. A nyolc fős csoport minden tagja szerephez jutott, illetve feladatot kapott, hol egyéni feladatot, hol pedig két-három fős kiscsoportban elvégzendő munkát. Ez a módszer kitűnően fejlesztette mind a nyelvi, mind pedig az együttműködési kompetenciákat, illetve a csapatmunkához kapcsolódó készségeket.

A képzés fő témái voltak: a narrátor és az alkotó/író szerep a „sztorimeselésben”, azaz az irodalomban, beleértve az írott szövegeket és élőszóbeli előadást, különösképp a népköltészetre. A népköltészet többé-kevésbé közös, európai hagyományaira, motívumaira alapozva egy tündérmese „kollektív írása” révén modelleztük a népmese sajátos alkotásmechanizmusát. Fontos és nagyon érdekes téma volt a filmek „sztorimeselési” technikájának vizsgálata is, amelynek során filmrészleteket elemeztünk és alakítottunk át, fejlesztettünk tovább lehetséges, de az eredeti műtől eltérő epizódokkal, természetesen csoportmunkában. Számomra legnagyobb élményt mégis a videójátékok „sztorikezelési, -fejlesztési” módszereinek tanulmányozása jelentette. Annál is inkább mivel korábban videójátékokkal semmilyen formában nemigen foglalkoztam, és nem is feltételeztem, hogy ezeknek köze lehet a storytellinghez, tágabb értelemben az irodalomhoz. Ez a tapasztalat rávilágított egyúttal az informális tanulás során szerzett készségek és kompetenciák lehetőségére és értékelésére is.

Firenze csodálatos reneszánsz, történelmi környezetében zajló továbbképzésünk nagyon sok hasznos tapasztalattal, új felismeréssel szolgált számomra. Rávilágított sok olyan készségre, kompetenciára, amelyeknek eddig csak kis jelentőséget tulajdonítottam az irodalomoktatás-

ban, például a társas kompetenciák, a kollektív alkotás, valamint a digitális kompetencia. Biztos vagyok benne, hogy a továbbképzés tanulságainak nagy hasznát fogom venni a középiskolai tanári munkámban.

dr. Ósi János